

Poeme din sufletul nostru vâlcean

L-am întâlnit pe scriitorul Gheorghe (Puiu) Răducan (n. 1951)... pe Internet, dar am aflat din biografia sa că este din zona Bălceștiului, și anume din satul Țepești. Am trecut de multe ori prin Tetoiu, comuna sa, și nu m-am gândit că s-ar naște scriitori atât de prolifici și pasionați care să decrie viața noastră vâlceană în mod natural, direct.

L-aș asemăna cu un alt poet de pe valea Oltețului, Victor Păun, pe care îl întâlnesc des când revin acasă și cu care discut la un păhărel de țuică de prună, făcută la cazan, precum la noi în Vâlcea. Victor tocmai a publicat acum doi ani volumul “A fi Ion”, atât de sugestiv, folosind limbajul nostru oltețean.

Analog, biografia lui Puiu Răducan se intitulează “Io, Gheorghe”, iar poemele-i din cartea “Un Orpheus cu Cartea-n mână” îl definesc.

Scriitorul Răducan vine din domeniul tehnic: absolvent al Grupului Școlar Energetic din Craiova (1969), apoi Liceul teoretic din Turnu-Severin și Rm. Vâlcea, Școala de maiștri din Rm. Vâlcea, și ulterior Facultatea de Mecanică și Tehnologie din Pitești.

Observ că în anul 1969 eram amândoi elevi în capitala Olteniei, fără să știm – bineînțeles - unul de celălalt! Aveam să ne-nțânim peste ... 40 de ani pe căile scrisului!

A publicat 12 volume de poeme și proză într-o perioadă scurtă, 2005-2010, (printre care revine obsesia „DE-ALE LUI GHEORGHE”, “Apocalipsa După Gheorghe” – Ion și Gheorghe, întruchiparea omului din popor).

Și are în lucru un program ambițios - ca orice oltean care se respectă (!) : tetralogia poetică “ORPHEUS...”, antologii despre personalități vâlcene dar și nevâlcene, și mai ales o istorie de peste 950 de pagini intitulată „Istorie și Credință”, cuprinzând 2 episcopii, 10 cetăți, 10 catedrale, peste 60 mănăstiri, peste 25 schituri, peste 30 biserici din Eparhia Râmnicului, din Eparhii românești și din afara granițelor românești (toată biserica românească din Serbia), precum și viața a 18 sfinți.

Mi-a căzut „în mână” [mai ‚modern’ zis: am primit prin e-mail!] o antologie vâlceană întocmită de către scriitorul Puiu Răducan - foarte scrupulos și meticolos, iar recent am citit pe ecranul laptopului meu volumul său de poeme „Orpheus cu Cartea-n mână”, având satisfacția a două suflete care rezonază pe aceeași lungime de undă tradițională.

Sinceritatea sentimentelor sale iese în evidență de la primul poem: „*Supărarea negră / mi-a intrat în sân / tocmai când credeam / că nemurirea / mă ia-n brațe ...*” [Supărarea ...].

Multe nuanțe paradoxiste în versurile sale: „*De-atâta toamnă ce-mi circulă / în sânge, / acoperindu-mă cu flori ... / și cu ciori*” [Toamna ...].

Poemul „*Iubito ...*” este în întregime paradoxist (l-am selecționat pentru Antologia Paradoxistă Internațională, Vol. VII); cităm prima strofă: „*Iubito, / de vrei s-o ducem bine / și să nu ne prindă / tristețea de mucegai, / când vorbești cu mine / să taci ...*” (ultimele două versuri inspirate din folclor).

Senzualitate: „*Orice femeie-mi poate intra-n / casă, / dac-aș putea, i-aș desena / minuni, / ca să-mi desfacă papionul / la cămașă, / când ochii-mi tremura-vor / pe ai ei sâni.*” [Orice ...]

Pesimism, melancolie, singurătate: „*M-am săturat să dialoghez / cu mine / și să tot sper în / lumina / de mâine, / să nu mai folosesc cuțit / de ironie / pentru cei ce ne lasă / fără pâine.*” [M-am săturat...]

O poezie prozodică, sau <proezie> (expresia aparține lui Mircea Țuglea), scrie Puiu Răducan – acest bacovian vâlcean. O atmosferă generală de tristețe, de părere de rău la trecerea vremii în tot volumul („*Timpul / vrea și pe mine / să mă curgă / printr-un robinet / în chiuveta slinoasă a orașului*” – *Timpul ...*). Faptul că totul este efemer, bătrânețea ne cuprinde (în poemul <*Femeia ...*>: „*A fost cândva floare de crin / în dulcea primăvară a dimineții, / anii trecuți sunt acum chin, / iar ochii-i cad pradă tristeții.*”), că ne iluzionăm unii pe alții...

Puțină voioșie mai răsare din unele poemele ale sale cu rimă în stil popular.

Puiu Răducan este un poet format la școala vieții iar versurile sale curg limpede, neartificial, spre inima cititorului.

Cu ocazia împlinirii rotunde vârste de 60 de ani îi dorim lui autorului *La Mulți Ani în Literatură!*

Prof. univ. dr. Florentin Smarandache
Universitatea Statului New Mexico - SUA
15 martie 2011